

R

REVEIL-SERIE

HEBT U CHRISTUS IN UW
HART ONTVANGEN?

JACOBUS DE GROOT

No. 549

NOVEMBER 2018

JACOBUS DE GROOT

Jacobus de Groot werd op 26 juli 1696 geboren te 's-Gravenhage. Hij werd al vroeg door zijn ouders aan God toegewijd voor de dienst in Zijn Koninkrijk. Al in zijn jonge jaren kreeg hij onderwijs in het Latijn en het Grieks. Ook stond hij een jaar onder het bijzondere opzicht van ds. B. ten Dam in Kethel van wie hij grondig onderricht kreeg in het Hebreeuws en Grieks. Tijdens de bediening van deze predikant kwam er een geweldige opleving van geestelijk leven in die gemeente, waarin ook Jacobus de Groot werd betrokken.

Na dit jaar ging hij in 1716 theologie studeren in Leiden, onder anderen bij de hoogleraren Johannes à Marck en Johannes Wesselius. Kenmerkend voor zijn studententijd was enerzijds een tedere godsvrucht en anderzijds zijn dagelijkse struikelingen die hem zeer verootmoedigden. Er bleef hem geen andere troost over dan alleen Christus en Die gekruisigd. In die tijd verkeerde hij ook in veel aanvechting over het goddelijke gezag van de Bijbel, maar door het lezen van de Romeinenbrief tilde de Heere hem daar boven-

uit. Toch bleef hij in twijfel, zowel over zijn geloof als zijn roeping tot het ambt. Vooral de zonden die voortkwamen uit zijn voortvarende aard bezorgden hem veel strijd. Daardoor bleef hij maar zoeken naar de bewijzen dat hij in Christus rechtvaardig was voor God. Wat de Heere Jezus leerde over de uitgestrektheid van de goddelijke vergeving en het lezen van de vele klachten van Gods kinderen over hun dagelijkse afwijkingen, zoals Paulus in Romeinen 7, brachten hem tot de overtuiging dat al die twijfelingen de uitwerking waren van schadelijk ongelooft. Dit ongelooft immers wil alleen maar getroost worden door het betrachten van werkheiligheid en vele deugden. Na de voltooiing van zijn studie deed hij op 1 maart 1722 intrede in zijn eerste gemeente Naaldwijk. Ondanks zijn zwakke gezondheid was hij voor velen daar en in de omgeving tot rijke zegen. In 1728 trouwde hij met Hester Adriana Baartmans, een kleindochter van de bekende vice-admiraal Callenberg. In datzelfde jaar vertrok hij naar Purmerend, waar hij veel tegenstand ondervond tegen zijn prediking, maar ook rijke vrucht ontving op het verkondigen van de gekruisigde Christus. In 1738 werd hij

geroepen naar Utrecht, zijn laatste gemeente. Op 7 september werd hij daar bevestigd, en hij heeft daar met veel vrucht gearbeid. Hij was een krachtige prediker die levendig sprak en de mensen bewoog tot geloof, want velen werden onder zijn bediening getroffen in hun geweten. Ernstig en nauwkeurig verrichtte hij zijn werk, ijverig en toch teder, in woord en daad een voorganger voor jong en oud.

In 1750 kwam er een einde aan zijn bediening door ernstige niersteen. Zijn ziekbed was bijzonder. Zij die hem dagelijks bezochten waren diep onder de indruk van zijn levende geloof in de Middelaar van het verbond, Jezus Christus. Ook daarvan dat hij zich zo onderwierp aan Gods vaderlijke kastijding en door alle pijn heen bleef uitzien naar de toekomstige heerlijkheid.

Hij stierf op 10 augustus 1750, nog maar 54 jaar oud, zeer betreurd door zijn Utrechtse gemeente, en door allen voor wie zijn dienst zo zegenrijk was geweest.

Bronnen:

- De levensschets die ds. G. Bonnet schreef in het hierna genoemde werk.
- J.P. de Bie en J. Loosjes, Biographisch Woordenboek van protestantsche godgeleerden in Nederland, deel 3, pg. 369-370.

De preek die u hierbij wordt aangeboden is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands. Ze is afkomstig uit de ‘Verzameling van leer-redenen over verscheidene wigtige stoffen der Heilige Schriftuur’, uitgesproken door den Wel. Eerw. Godzal. en zeer gel. Jacobus de Groot, in zyn Wel. Eerw. leven zeer gelieft en zeer trouw bedienaar des eeuwigen Euangeli-ums. Het boek werd in 1758 door Van Padden-burg uitgegeven te Utrecht.

HEBT U CHRISTUS IN UW HART ONTVANGEN?

door

JACOBUS DE GROOT

“Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE!”
Genesis 49:18

De Heere Jezus mag met recht ‘de Vertrouwing van Israël’ genoemd worden. Hij is de enige oorzaak van alle troost voor het hart. Hij is het Die de toorn en het ongenoegen van God tegen Zijn volk heeft weggenomen. Hij heeft de ongerechtigheid verzoend en een eeuwige gerechtigheid aangebracht (Daniël 9:24). Hij is het Die in Zijn grote liefde de ware troost aan Zijn volk heeft bekendgemaakt en die krachtig heeft toegepast en als hun eigendom geschonken. Hij is gekomen ‘om de treurigen van Sion te beschikken dat hun gegeven wordt sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het ge-

waad des lofs voor een benauwde geest' (Jesaja 61:3). Hij geeft hun door Zijn Geest gegronde redenen voor troost en Hij spreekt goede en troostrijke woorden naar hun hart. Hij vertroost en verblijdt hen door aan hen tekenen van Zijn genade te laten ervaren na tijden van droefheid. Ze kunnen dan zelfs in een tijd van verdrukking of tegenspoed opgewekt en getroost verder leven.

Hij vertroost Zijn volk niet alleen, maar Hij is de troost Zélf. Zijn volk leert Hem kennen als de enige Troost voor zondaren in het leven en in het sterven, en ze verblijden zich in Hem. Om deze reden is Hij voor de gelovigen de enige grond van hun troost. In Hem hebben ze een troost die goddelijk en volmaakt is en eeuwig bij hen blijft. Toen Job in een diepe beproeving verkeerde, zocht hij bij de Heere de grond van zijn troost. Job zei: 'Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; en als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen' (Job 19:25-26).

Met nadruk wordt Hij de vertroosting van Israël genoemd. Het volk van God, Israël, had

de belofte ontvangen dat Hij uit hen geboren zou worden, en dat Hij woorden van troost zou verkondigen. Er waren uit dat volk velen die naar Zijn vertroosting hadden uitgezien. Hij was voor hen de enige Bron van troost geworden in leven en in sterven. De aartsvader Jakob, naar wie zijn nakomelingen met de naam Israël zijn genoemd, heeft daarvan een helder bewijs gegeven. Hij was Israël die Jezus niet losliet voordat hij door Jezus werd gezegend. De Engel des Heeren is aan hem verschenen en heeft hem het genadeverbond en de troost die daaraan verbonden was, bekendgemaakt. Jakob heeft dit genadeverbond gedurende zijn hele leven als een fundament van zijn troost gehad. Toen hij ging sterven, heeft hij laten zien dat hij voor zichzelf en voor zijn nageslacht de vertroosting van Israël verwachtte. Hij heeft dit met veel nadruk onder woorden gebracht: ‘Op Uw zaligheid wacht ik, Heere!’

Mozes heeft ons in hoofdstuk 48 meegedeeld dat Israël, toen hij op zijn sterfbed lag, eerst Jozef en daarna zijn twee zonen, Manasse en Efraïm, heeft gezegend. In hoofdstuk 49 heeft Jakob zijn zonen tegelijk bij zich geroepen en

heeft hij zijn laatste testament, of beter gezegd, door de Geest van God daartoe aangedreven, de profetische vergezichten aan hen bekendgemaakt. Hij heeft hun aangekondigd wat zij na zijn dood, de ene vroeger en de andere later, zouden meemaken.

In de eerste vijftien verzen heeft hij aan Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issaschar en Zebulon bekendgemaakt wat er met hun nakomelingen zou gebeuren. In vers 16 en 17 vertelt hij het ook aan Dan. Maar in onze tekst voegt hij daar in één adem de onverwachte uitroep aan toe: ‘Op Uw zaligheid wacht ik, Heere!’ Wij kunnen deze woorden als de laatste zwanenzang van Jakob beschouwen waarin hij zingt over zijn hoop op de komende zaligheid. Hij richt zich tot de Zaligmaker Die dit aan hem beloofd heeft en naar Wie hij met verlangen uitziет.

We letten op:

1. De Persoon Die hij aanspreekt en op Wie hij zijn verwachting stelt.
2. Zijn verwachting zelf.

1.

De Persoon Die hij aanspreekt, is de HEERE. Dit is de naam van de drie-enige God, een naam die Hem alleen toekomt. Deze naam – en dit is vanzelfsprekend voor ieder die de betekenis ervan begrijpt – past bij geen enkel schepsel. Deze naam is de uitdrukking van het volmaakte Wezen Dat van Zichzelf bestond, bestaat en altijd blijft bestaan zonder enige verandering. Het is de naam van de onafhankelijke, eenvoudige, eeuwige en onveranderlijke God.

Deze naam kende de stamvader Jakob nog niet, alhoewel God in de vervulling van Zijn beloften Zich aan hem en aan zijn voorvaderen reeds had bekend gemaakt als de onveranderlijke Jehova en de God van het verbond. Pas toen God Zijn volk uit Egypte leidde, heeft Hij Zich met de naam HEERE bekendgemaakt (Exodus 6:2). Jakob spreekt in de tekst God heel gepast aan met de Naam HEERE. Hij laat hiermee zien Wie de God is Die hij gediend had; geen vreemde god of een afgod. Het is de HEERE Die hij gediend heeft en Die zijn enige hoop en verwachting is voor het toekomstige leven.

Jakob erkent Hem als de God Die vol zaligheid is en Die alle behoeften volkomen met Zichzelf vervult. De HEERE zal hem de hemel geven als een eeuwigdurende erfenis. De HEERE is de onveranderlijke God Die de belofte van de komst van de Messias op Zijn tijd zal vervullen. Jakob noemt Hem zo om daarmee uit te drukken dat de HEERE de grond van zijn vaste en gelovige vertrouwen is.

2.

De verwachting die hij op de HEERE gevestigd heeft, brengt hij als volgt onder woorden: ‘Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE’. Jakob spreekt hier over de zaligheid die de HEERE geeft en die hij verwacht, namelijk *Uw* zaligheid.

De uitleggers hebben het Hebreeuwse woord voor zaligheid verschillend vertaald. Sommigen beperken de betekenis tot het woord zaligheid, redding of verlossing. Anderen volgen Hieronymus na en vertalen het met Redder, Verlosser of Zaligmaker. Degenen die de eerste betekenis volgen, zijn het met elkaar niet eens over de zaligheid die Jakob hier bedoelt. Ze zijn niet geheel zeker van het verband van

deze woorden met het voorgaande, waar gesproken wordt over de stam van Dan. Calvin en andere uitleggers betrekken deze tekst op het voorgaande en leggen deze tekst uit als een uiterlijke redding. Volgens de taalgeleerden kan het woord hier vertaald worden met zowel een uiterlijke als een geestelijke verlossing. Ze denken dat het hart van Jakob verslagen is over allerlei ellende en moeilijkheden die hij vóór zich ziet, en waarmee de verschillende stammen zullen moeten strijden. Hij wendde zich met zijn geest tot God en versterkte zich: ‘Heere, ik vertrouw evenwel op Uw hulp en verlossing die U aan mijn nageslacht beloofd hebt’.

Andere uitleggers vatten deze zaligheid meer op in een geestelijke betekenis. Ze zijn van oordeel dat het verband van de tekstwoorden met het voorgaande niet zoveel gewicht moet krijgen dat ze de diepe betekenis verliezen. Zij zien in deze woorden een zucht uit de ziel van de stervende Jakob die de dood voelde aankomen. Hij was bezig zijn kinderen op de hoogte te brengen van hun plaats in het beloofde land. Hij zag in een vergezicht de voorspoed, maar ook de tegenspoed die ze te wachten hadden.

Dit alles had hem afgemat; en aan het eind van zijn krachten gekomen, zwijgt hij. Hij trekt zijn oog en hart van de wereld af en richt zich op de Heere en op de eeuwige gelukzaligheid, waar hij weldra zal aankomen.

Het is alsof we Paulus horen zeggen: ‘Want ik word van deze twee gedrongen, hebbende begeerte, om ontbonden te worden en met Christus te zijn; want dat is zeer verre het beste’ (Filippenzen 1:23). Paulus schrijft dat Jakob in het geloof gestorven is en dat hij heeft beleden een gast en vreemdeling op aarde te zijn. Met deze woorden heeft hij helder uitgesproken dat hij een vaderland zocht. Hij was begerig naar een beter, dat is, naar het hemelse vaderland (Hebreeën 11:13-16).

Veel latere uitleggers hebben de tweede betekenis van het woord Zaligmaker gevolgd. Ze zijn van oordeel dat Jakob hier de komst van de Messias in het vlees bedoelde, en uitzag naar het laatste oordeel op de wolken van de hemel. Zeker, er zijn diverse redenen die deze opvatting ondersteunen. Jakob had zojuist in vers 10 gesproken over de komst van de Messias, en nu laat hij zien dat hij daarop vertrouwt. Gezien de

toestand van Jakob was de verwachting van de Messias zeer op zijn plaats, vooral in het licht van de voorafgaande profetie over zijn nakomelingen, en wel in het bijzonder over de stam van Dan. Uit deze stam zullen verschillende richters voortkomen. De stam van Dan zal voor hun vijanden een slang zijn aan de weg die met list en geweld de verzenen van het paard zal verwonden en veel mensen zal doden.

Veel Joodse en christelijke uitleggers hebben dit voornamelijk betrokken op Simson die uit de stam van Dan kwam. Maar de aartsvader zag boven een uiterlijke verlossing een geestelijke verlossing. Ik kan het niet beter onder woorden brengen dan wat een uitlegger zei: 'Vader Jakob heeft voorzien dat er verlossers zullen komen zoals Gideon, de zoon van Joas en Simson, de zoon van Manoach. Ik zie niet met verwachting uit naar hun komst, omdat hun verlossing slechts tijdelijk is. Ik verwacht Uw verlossing omdat die een eeuwige verlossing is.' Deze uitspraak stemt geheel overeen met de opvatting dat, als de profeten over tijdelijke zegeningen spreken, zij de harten van het volk daarmee hoger willen opleiden naar het heil

van de Messias. Het heil bestaat niet uitsluitend in tijdelijke zegeningen.

Ik denk dat Paulus dit in Hebreëën 11 ook bedoelde toen hij zei dat deze allen – en dat gold ook Jakob – in het geloof gestorven zijn, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben die van verre gezien, en geloofd, en omhelsd. Waar is een sterker bewijs te vinden dan in deze woorden? Jakob is gestorven met een geloofsbelijdenis op de lippen van Christus Die hij niet zag met zijn vleselijke ogen, maar wél met de ogen van het geloof.

Wij willen deze uitleg tot de onze maken, en de hemelse zaligheid hier nadrukkelijk bij betrekken. Jakob zou in zijn verwachting van Christus geen reden tot troost hebben gehad als hij de zaligheid na zijn dood niet verwachtte. De ware gelovigen hebben Christus, de Messias, reikhalzend verwacht, opdat Hij hun de zaligheid zou schenken. Daarom wordt Christus de Zaligmaker genoemd en Hij kan alle verwachting van Zijn volk vervullen.

Na het voorgaande moeten we nu de vraag beantwoorden waarom de Messias de zaligheid

of Zaligmaker genoemd wordt. Hij wordt genoemd Uw zaligheid of zaligheid van de Heere, en ook de zaligheid die Jakob verwachtte toen hij de overstap maakte van de tijd naar de eeuwigheid.

Niemand die de naam van Christus draagt en christen wordt genoemd, mag onkundig zijn van de naam Jezus. Dit is Zijn eigen naam die Hij van de Engel kreeg vóórdat Hij in het lichaam ontvangen werd. Er werd een verklaring aan toegevoegd: ‘En gij zult Zijn naam noemen Jezus, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden’ (Mattheüs 1:21). Zalig maken is verlossen van het hoogste kwaad en brengen tot het hoogste goed. Als iemand werkelijk uit ervaring weet waarvan Christus Zijn kinderen verlost en wat Hij aan hen schenkt, zal hij uitroepen: Hij is de Zaligmaker, ja, Hij is de zaligheid zelf.

Is er een groter kwaad dan de zonde, als we letten op de schuld, de schande en de straf? Jezus is hun tot zonde geworden en Hij heeft Zijn ziel tot een offer gegeven voor de schuld. Zijn kinderen zijn in Zijn Naam gewassen en

gereinigd zodat Hij hen kan noemen: ‘Geheel zijt gij schoon’ (Hooglied 4:7). Hij zorgt dat de zonde over hen geen macht meer heeft. Ze zijn door de Zoon vrijgemaakt, en daarom zijn ze ook werkelijk vrij. Zo is er dan nu geen verdoe-menis voor hen, die in Christus Jezus zijn, want Hij heeft hen verlost van de toekomstige toorn. De zonde heeft de ziel gebracht onder de vloek van de wet, onder de slavernij van de satan, onder de verdrukking en de haat van de wereld, onder de geestelijke en uiterlijke bestrijdingen, onder de tijdelijke, geestelijke en eeuwige dood.

Christus verlost hen van de vloek van de wet, omdat Hij voor hen een vloek geworden is. Hij heeft de macht van de duivel vernietigd, deze tiran overwonnen en hem zijn bezittingen afgenomen. Christus heeft zijn wapenrusting als een buit uitgedeeld en heeft hem in het openbaar vernederd en door Zijn kruis over hem gezegevierd. Al worden ze in de wereld van alle kanten onderdrukt, Hij heeft het hun beloofd: Heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen (Johannes 16:33). In al hun benauwdheid was Christus ook benauwd. Hij neemt hun angst

weg en Hij neemt het kwaad op Zich dat hen bedreigt. Hij is de Hogepriester Die medelijden heeft met de zwakheden van Zijn volk, omdat Hij Zelf al deze dingen ook ondergaan heeft. Het is waar, ze moeten de lichamelijke dood sterven, maar die betekent voor hen het einde van het verdriet en het begin van hun echte leven. Daarom zijn zij zalig die in de Heere sterven, omdat zij het verderf niet zullen zien. Hun lichamen zullen door Christus eens in heerlijkheid worden opgewekt. Ze zijn al verlost uit de macht van de geestelijke dood. Ze hebben het moment beleefd waarop de doden de stem van de Zoon van God horen, en leven. De eeuwige dood voert geen heerschappij meer over hen, want Christus verlost hen van de macht van de hel en bevrijdt hen van de dood.

Hoe groter het kwaad is waarvan we verlost zijn, des te groter is het geluk dat Hij voor ons heeft verworven. Hij schenkt Zijn kinderen de verzoening met God, omdat Hij voor hun schuld volkomen betaald heeft. Hij heeft de wet van God volkomen gehoorzaamd en daarom worden zij in Hem gerechtvaardigd

voor God. Dit is de bron van de vrede met God en de heerlijke aanneming tot kinderen. Hij schenkt hun Zijn Geest, Die Hij Zelf heeft verdiend en Die hen wedergeboren doet worden en een nieuw, geestelijk leven geeft. Ze worden in beginsel geheiligd en het beeld van God dat ze in hun hart weer terugvinden, bewaart hen in hun staat van genade. Ze worden verzekerd door het Woord, ze ontvangen troost door de Geest en worden verzegeld door de sacramenten. Daardoor ontvangen ze zo nu en dan een gegronde hoop en de voorsmaak van de hemel en de eeuwige gelukzaligheid. Hij geeft hun het eeuwige leven en de rechtvaardige Rechter zal in die dag daadwerkelijk aan allen die Zijn verschijning hebben liefgehad, schenken de kroon van de rechtvaardigheid die voor hen bestemd is.

Wat denkt u, toehoorders, mag Hij de naam van Zaligmaker niet terecht dragen? Hij heeft als Profeet de zaligheid bekend gemaakt, die als Priester werkelijk en volkomen verdiend en als Koning krachtig gewerkt en toegepast. Voor dat doel heeft Hij de menselijke natuur aangenomen. God heeft Zich verenigd met de men-

selijke natuur en heeft de straf voor de zonde moeten dragen. Hij is daarom vernederd, maar nu verhoogd. Hij heeft het met Zijn woorden betuigd en met Zijn daden waar gemaakt. Wij mogen het Paulus dan ook nazeggen: ‘Waarom Hij ook volkomen kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden’ (Hebreeën 7:25).

Ja, Hij is de zaligheid zelf. Hij Die de wijsheid en kracht van God genoemd wordt, wordt op verschillende plaatsen ook de zaligheid genoemd. ‘Die God is onze Zaligheid; Die God is ons een God van volkomen zaligheid’ (Psalm 68:20-21). Zacharias zegt: ‘En Hij heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht’ (Lukas 1:69). Simeon roept uit: ‘Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien’ (Lukas 2:30). In deze teksten worden de uitnemendheid en de rijkdom van de zaligheid getoond die deze Zaligmaker tot stand heeft gebracht. Hijzelf en de vereniging met Hem maken het belangrijkste deel van de zaligheid uit. Hij maakt de hemel in de hemel uit, en er is niemand dan Hij alleen Die de zaligheid kan schenken. ‘En de zaligheid is in

geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden' (Handelingen 4:12).

Daarom verwachtte Jakob het niet van mensen. Hij noemde de naam van Abraham en van zijn vader Izak niet. Hij wendde zich tot niemand van het volk van God, en ook zocht hij de zaligheid niet in zijn eigen goede werken. Hij wist dat er alleen gerechtigheid en sterkte te vinden is in deze Messias, en dat God geen andere Naam bekend gemaakt had waardoor wij kunnen zalig worden. Daarom klinkt het: 'Op Uw zaligheid - dit is Uw Zaligmaker - wacht ik, HEERE!' 'Uw Zaligmaker' betekent dat het de HEERE Zelf is Die Hem als Zaligmaker heeft aangesteld. In de eeuwigheid was Hij daartoe al uitverkoren. God heeft direct na de zondeval deze Zaligmaker al beloofd aan Adam en Eva, en deze moederbelofte werd later herhaald aan Abraham en Izak. Jakob heeft de belofte ook zelf ontvangen dat deze Zaligmaker door de Vader tot een Heere en Christus gemaakt is en naar de wereld gezonden zal worden.

Jakob heeft met zijn woorden ook kunnen bedoelen dat hij de zaligheid tegemoet zag die God Zelf voor hem had bereid. Wie zal zo'n grote zaligheid kunnen schenken anders dan God Zelf? Jakob erkende de Zaligmaker Die de Vader gegeven heeft voor de ware God en uit Zijn volheid verwachtte hij ook genade voor genade. Jakob had in zijn leven al veel zaligheid van Hem genoten, maar nu hij gaat sterven, heeft hij nog een andere zaligheid in het oog. Daarom voeg ik die twee dingen bij elkaar: de Zaligmaker en de zaligheid.

Ik zou wel willen, mijn toehoorders, dat ik in staat was voor u een levendig beeld te schetsen van de zaligheid die Jakob voor lichaam en ziel na dit leven tegemoet zag. We kunnen de woorden van Psalm 31:20 hier overnemen: 'O, hoe groot is Uw goed, dat Gij weggelegd hebt voor hen, die U vrezen'. Volgens de Bijbel zal men God dan op een zó volkomen wijze kennen als schepselen dat kunnen verdragen. Na dit leven zal men God niet meer zien, onduidelijk en in nevelen gehuld, maar we zullen Hem zien in Zijn glansrijke en volmaakte eigenschappen.

We zullen Hem kennen in de verborgenheden van de huishouding van de genade en in Zijn handelingen om zondaren zalig te maken. We zullen Hem kennen van aangezicht tot aangezicht. Daar zullen de raadsels en de moeilijkheden volkomen opgelost worden, de knopen zullen losgemaakt worden en de zegels van het boek (Openbaring 5) zullen worden opengemaakt. Het kennen van God zal voor de ziel het hoogtepunt van het geluk zijn. Heeft de koningin van Scheba niet alle moeilijkheden overwonnen door uit een ver land te komen, en dat alleen om de wijsheid van Salomo te horen? Wie zou dan niet naar de hemel willen gaan om daar vervuld te worden met de goddelijke Majesteit, met alle schatten van wijsheid en verstand en met de volheid van God?

Tot de zaligheid die Jakob verwachtte, behoorde naast de andere genoemde zaken ook de volmaakte heiligheid. In het hiernamaals lijken de kinderen van God op de engelen: ze zijn volkomen heilig. Het beeld van God zal dan volkomen hersteld zijn en er blijft geen vlek en rimpel meer over.

Een mens die God kent, verlangt ernaar Hem eens volmaakt te kennen. Een mens die God boven alles lief gekregen heeft en naar Wie hij verlangt, zal in zijn liefde en verlangen eens ten volle worden bevredigd. Zo'n mens ziet ernaar uit dat alle zonden in hem eens worden gedood, en dat zijn leven vol zal zijn met goede werken en christelijke vroomheid. Het is zijn onafgebroken verlangen zich in God te verblijden. Dit geluk wil hij voor niets in de wereld ruilen. Wat zal dat een gelukkige toestand zijn als hij van al deze zaken oneindig meer kan genieten dan hij zich nu kan voorstellen.

Het dienen van God kostte hier in de wereld geen moeite. Vooral als het hart in de eenzaamheid of in het persoonlijke gebed met tranen voor God werd uitgestort. Of als ze God ontmoetten in Zijn huis en Hem met psalmen konden verheerlijken. Hoe zalig zal dan het dienen van God zijn in Zijn heiligdom en in Zijn tempel! Dan zal het verlangen veranderd zijn in dankzegging en de belofte in vervulling. Kon ik in woorden uitdrukken welke vreugde en eeuwige blijdschap daar genoten zullen worden! Op de aarde was het al zo aangenaam

als God zo nu en dan de tranen van Zijn volk afdroogde en hun rouw in een lofzang veranderde. Wat zal het dan zijn als God alle tranen van hun ogen zal afwissen!

Deze zaligheid wordt nog indrukwekkender als we letten op de Heere van de hemel en op alle inwoners met wie we eeuwig zullen leven. De harten van Gods volk zullen daar met God omgaan als met een vriend. In dit tijdelijke leven zullen ze niet meer van Hem mogen zien dan het uiterste van Zijn heerlijkheid, maar dan zullen ze Hem zien van aangezicht tot aangezicht. Jezus zal vertrouwelijk met hen omgaan en Zich in hun aanwezigheid verblijden. Daar zal Jakob de Christus zien in Zijn menselijke natuur; in zijn leven had hij al sterk verlangd om Zijn dag te zien. In dit leven vertoont Christus Zich weleens aan Zijn bruid. Hij verheugt Zich in haar schoonheid, al is zij zwart als de tenten van Kedar, want Hij ziet haar als geheel schoon in Hem. Maar in de eeuwigheid zal Hij met haar omgaan als met Zijn geliefde bruid. Hij zal haar aan Zijn tafel verwelkomen; Hij zal Zijn huis en Zijn hart voor haar openen. Hij zal haar Zijn geheimen vertellen, en Hij zal haar

kussen met de kussen van Zijn mond, niet als een vriendin, ook niet als een zus, maar als Zijn bruid. Hij zal haar versieren met Zijn juwelen en Hij zal haar door Zijn liefde als het ware dronken maken, en dan niet als Zijn bruid met wie Hij ondertrouwd is, maar als Zijn eigen vrouw die volledig deelt in al Zijn bezittingen. Dit zal zich afspelen in het gezelschap van al degenen die in de hemel zijn. Hier kan men Henoeh ontmoeten die met God wandelde; hier kan men de engelen een driewerf heilig horen uitroepen; dit was het gezelschap waar Jakob naar toe ging!

Het is heel aangrijpend als gelovigen afscheid moeten nemen van godzalige vrienden die aan hen geestelijke leiding gaven en moed inspraken, hen met liefde omringden en die hen in hun gebeden voor Gods troon brachten. Maar zij zullen hen in de hemel weer mogen ontmoeten en ze zullen dan altijd bij de Heere zijn, zonder ooit te scheiden, en dan zal God zijn alles en in allen.

Deze zaligheid is zó groot dat het hart, als het deze vanuit de verte ziet en ervaart, de galg wel wil omhelzen, het hout van de brandstapel kus-

sen en de aangeboden verlossing in dit leven niet aannemen (Hebreeën 11). Zo'n hart zal er niet tegen opzien om gestenigd, in stukken gezaagd en door het zwaard gedood te worden, maar hij zal met de bruid uitroepen: 'Ja, kom, Heere Jezus!' Of met Monica: 'We zullen opstijgen tot de eeuwige vreugde.'

Ook het lichaam zal in dit geluk delen. Als een gelovige in de eeuwigheid zal aankomen, zal hij terugzien op de gevaren waaraan hij blootgesteld was, en de ziekten waarvan hij mocht genezen. Hij zal God kunnen dienen zonder dat hij door het lichaam belemmerd wordt. Hij zal niet gemakzuchtig en lusteloos zijn in zijn aanbidden, want zijn lichaam zal aan het verheerlijkte lichaam van Christus gelijk zijn. Het lichaam dat hier op aarde in sterfelijkheid gezaaid was, zal geestelijk en onsterfelijk worden opgewekt. De zalige overledenen kunnen daarom verdragen waartoe hun sterfelijke lichamen niet in staat waren. Het is een zaligheid die werkelijk goddelijk genoemd kan worden. Het is daarom terecht dat de aartsvader haar noemt: de zaligheid van de Heere, of *Uw* zaligheid. Het is de zaligheid die van God afkomstig

is en die staat tegenover alles wat de wereld gelukkig of zalig noemt.

Veel mensen zouden het als hun grootste geluk beschouwen als ze de tijdelijke eigendommen van Jakob bezaten. Dit is het ongeluk van veel rijke en invloedrijke mensen in deze wereld. Ze staren zich blind op het klatergoud en vergapen zich aan de uiterlijke dingen. Ze kijken nooit omhoog naar de hemel om dáár de zaligheid te zoeken. Ze hebben in hun leven nooit een verlangen naar de zaligheid gehad, of het moet zijn als de dood komt en de poort van de hemel gesloten wordt. Maar voor Jakob hadden de dingen van de eeuwigheid meer gewicht dan de dingen van de tijd.

Jakob noemt deze zaligheid ‘Uw zaligheid’, omdat de Heere deze zaligheid heeft gegeven en bekend gemaakt. De Heere heeft deze zaligheid diverse malen aan Jakob beloofd. Zijn Zaligmaker zal die voor hem eenmaal verdienen. Het is ook een goddelijke zaligheid, omdat God Zelf het voorwerp van deze zaligheid is, want ‘welgelukzalig is het volk, welks God de Heere is’ (Psalm 33:12).

Toen Jakob aan het vooruitzicht van deze Zaligmaker dacht, riep hij met een sterk verlangen uit: ‘Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE!’

Het Hebreeuwse woord dat hier en op andere plaatsen vertaald wordt met *wachten*, wordt ook met *verwachten* vertaald. Dit woord geeft een gemoedstoestand aan waarin men met een sterk verlangen naar iets uitziet. We kunnen denken aan wachtposten die op een toren de wacht houden en sterk naar de komende dag verlangen. Wanneer we dit verwachten betrekken op de Zaligmaker Zelf, denk ik, dat het voornamelijk ziet op Zijn komst als mens op de aarde. Als wij het in verband brengen met de zaligheid, dan ziet het op het hartelijke verlangen van Jakob naar de onmiddellijke ervaring van de zaligheid die de Messias schenkt als Hij in het vlees op de aarde komt.

De gelovigen van het Oude Testament hebben in een Messias geloofd Die nog komen moest, en daarom leefden zij in een toestand van verwachten en uitzien. Dit was zó bekend dat de discipelen van Johannes aan Jezus vroegen: ‘Zijt Gij Degene Die komen zou, of verwachten wij een ander’? (Mattheüs 11:3) Als de ge-

schiedenis van de godvrezende Simeon wordt beschreven, wordt over hem gezegd dat hij de vertroosting van Israël verwachtte.

Dit verwachten houdt in een ernstig verlangen naar de Messias en Zijn zaligheid die Hij tot stand zou brengen. Dit wordt door Jezus Zelf uitgesproken van de grootvader van Jakob:

‘Abraham, uw vader, heeft met verheuging verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou; en hij heeft hem gezien, en is verblijd geweest’ (Johannes 8:56). De gelovigen hebben toen reeds de beloften van het genadeverbond ontvangen door de terugwerkende kracht van de verdiensten van de Messias, maar ze zagen de voltooiing van dit werk in al de goddelijke bijzonderheden nog tegemoet. De grootheid van deze zaak werkte een sterk verlangen om Hem te zien Die de vervulling van de profetieën en de volle betekenis van de offers en de ceremoniën zal zijn. Hij was de grondslag van het geloof en had beloofd voor Zijn volk borg te worden.

Het verwachten wijst ook op een vertrouwen dat Christus eenmaal komen zal. De betekenis in de grondtaal is, ook in de Griekse vertaling: iets verwachten waarvan men zeker weet dat

het ook echt gebeuren zal. Er is hier sprake van een verwachting met een zekere hoop die op een vast fundament rust. Daarom worden de verwachting en de hoop hier samengevoegd. Maar omdat het geloof de voornaamste grond van de hoop is, was hun verwachting een geloofsverwachting. Ze waren ervan verzekerd dat Hij, van Wie beloofd was dat Hij komen zou, het ook echt zou doen. Dit stond bij hen zó vast dat ze er zich in verheugden alsof het al gebeurd was. Jakob zag op het genadeverbond, dat vast en onveranderlijk was. Dit verbond was opgericht met de Middelaar in Wie alle geslachten van de aarde gezegend zullen worden. Deze Borg was de almachtige en onveranderlijke God Zelf.

Bovendien waren de offers voor Jakob als levende schilderijen van Christus' toekomstige borgtocht. Zijn verwachting werd nog versterkt omdat hij zijn voorouders naar de hemel heeft zien afreizen in het vaste vertrouwen op hun God. Omdat deze zaak voor hen zó zeker was, zagen ze deze verwachting als een profetie en een aankondiging van de komst van de Messias. Maar omdat het de tijd nog niet was en

de Messias nog op Zich liet wachten, ging het verwachten van de vaderen gepaard met een geduldig afwachten. Ze brachten de les van Habakuk (2:3) in praktijk: ‘Zo Hij vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewis komen, Hij zal niet achterblijven.’ Dit is het juiste wachten op iemand als men de zaak niet opgeeft, maar volhoudt totdat hij komt. Jesaja (8:17) laat zien waarin het juiste verwachten bestaat als hij zegt: ‘Daarom zal ik de Heere verbeiden, (..) en ik zal Hem verwachten.’

Dit verwachten ging ook over de zaligheid zelf. De Bijbel spreekt op veel plaatsen over de toestand van een gelovige die verlangend uitziert naar de zaligheid. Paulus zegt over Abraham: ‘Want hij verwachtte de stad, die fundamenteen heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is’ (Hebreeën 11:10). Van de gelovigen wordt gezegd dat zij de toekomstige stad zoeken (Hebreeën 13:14), en dat zij begerig zijn naar een beter vaderland, dat is, naar het hemelse (Hebreeën 11:16).

Er wordt hier een ruim veld geopend, maar we zullen ons slechts tot enkele zaken beperken.

Er wordt hier gesproken over een sterk verlangen naar de zaligheid waarbij de wereld met al haar aantrekkelijkheden wegvalt. Het verwachten van een gelovige brengt met zich mee dat hij over de zaligheid en de daaraan verbonden zegeningen voortdurend mediteert en nadenkt. Het zal de eerste keer niet zijn dat Jakob zijn oog heeft geslagen op deze zaligheid. Hij zegt dat ze *Gods* eigendom is en dat het daarom voor hem van het hoogste belang is en de hoogste waarde heeft. Als deze zaligheid voor hem niet zo kostbaar was geweest, zou hij er niet zo sterk naar verlangd hebben. Vanuit dit verlangen ging hij ook de daarvoor ingestelde middelen gebruiken om eenmaal in het hemelse vaderland aan te komen. Jakob zal ongetwijfeld werkzaam geweest zijn in gewijde en gelovige overdenkingen, gepaard gaande met vurige gebeden. Dat geldt voor al Gods kinderen. Uit de verwachting van Jakob op de zaligheid sprak een vast vertrouwen dat hij die zaligheid ook *zijn* eigendom mocht noemen. Dit vertrouwen was gebaseerd op het onveranderlijke genadeverbond dat God met hem had gesloten. De belangrijkste belofte hield in: Ik zal uw God

zijn. Deze God is geen god van de doden, maar van de levenden.

Dit vertrouwen rustte ook op de verdiensten van de Messias. De Messias zou zijn eeuwige zaligheid uitwerken, en daarom verlangde hij zo sterk naar Zijn komst. Jakob had de gerechtigheid van Christus in het geloof aangenomen en tot het einde toe daaraan vastgehouden, en op dat geloof waagt hij het. Paulus schrijft over hem dat hij in het geloof gestorven is. Hij steunde op de gegronde hoop die God in hem gelegd had. In deze hoop was hij nu al zalig, en was hij een erfgenaam van de belofte van het eeuwige leven. Op deze belofte had Jakob zijn hoop gevestigd.

Zijn geloof was ook gevestigd op de eerste vruchten van de zaligheid die hij al had ervaren, en waarvan hij nu de volle oogst tegemoet zag. Door het geloof was hij nu al zalig, en de vruchten van dit geloof werden zichtbaar in de ware heiligheid, in de liefde tot God en tot zijn medemensen; het goede begin van de volle zaligheid. Hij kon daaruit achteraf vaststellen dat hij tot het eeuwige leven was uitverkoren, want 'die Hij tevoren verordineerd heeft, dezen heeft

Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt' (Romeinen 8:30). God had Jakob namelijk geroepen, gerechtvaardigd, geheiligd, en daarom zal God hem ook verheerlijken, omdat de Heere dit Zelf beloofd heeft.

Omdat Jakob er zo vast op mocht vertrouwen dat hij in zijn hoop niet beschaamd zou worden, kon het niet anders dan dat hij nu in zijn laatste uren een heilig verlangen had om in de eeuwige rust in te gaan. Jakob had het in de wereld goed gehad, maar nu rekende hij al de aardse genoegens als gouden boeien die hem alleen maar gevangen hielden.

Het verlangen van Jakob ging vergezeld met een geduldig wachten op de laatste ogenblikken waarop God hem van zijn post zou aflossen en in Zijn huis – dit is de hemel – een plaats zou geven. Hij hoopte op de dingen die niet gezien kunnen worden en verwachtte die geduldig.

Het is zoals de apostel schrijft: 'Maar indien wij hopen hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij het met lijdzaamheid' (Romeinen 8:25). Jakob was in zijn leven een rechtvaardige, die

zelfs in zijn dood bleef vertrouwen en de roem van zijn hoop tot het einde toe vasthield. Zo bereidde hij zich voor op de grote overgang naar de zalige eeuwigheid. Hij had zich losgemaakt van alles wat hem aan deze wereld bond: zijn kinderen en zijn bezittingen. Hij had gezegd dat hij aan het einde van zijn leven gekomen was en met zijn voorgeslacht zou worden verenigd. Hij had van alles afstand genomen in de wetenschap dat God hem niet nodig had voor het heil van zijn nageslacht. Nu beveelt Hij zijn ziel in de hand van God en zingt zijn zwanenzang: ‘Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE’, en zo geeft hij de geest.

Toepassing

Toehoorders, laten we uit het voorbeeld van Jakob het volgende leren.

De Heere Jezus is de enige Zaligmaker van alle mensen die vóór en ná Zijn komst naar de hemel gegaan zijn of nog gaan zullen. ‘Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in eeuwigheid’ (Hebreeën 13:8). Hij is hét ‘Lam Gods Dat de zonde der wereld wegneemt’ (Johannes 1:29). Zo hopen de heidenen in de tijd

van het Nieuwe Testament op dezelfde manier zalig te worden als de nakomelingen van Abraham. Daarom hebben Jakob en alle gelovigen van Adam tot Anna de profetes, en alle anderen die de verlossing te Jeruzalem verwachtten, Hem als hun Zaligmaker erkend.

We kunnen er ook uit leren dat de zaligheid door het geloof en in een gelovige verwachting van Christus ontvángen wordt. Petrus spreekt de waarheid als hij zegt: ‘Een ieder die in Hem gelooft – maar dan ook niemand anders – zal vergeving der zonden ontvangen door Zijn Naam’ (Handelingen 10:43).

Er is nu geen plaats meer voor een geloof in de Christus Die nog moet komen. Het is het voorrecht van de tijd van het Nieuwe Testament dat wij geloven in een Christus Die al gekomen is. Sinds de Verlosser is gekomen, is de verwachting van Jakob vervuld, en verwachten wij geen ander.

Het is voor een gelovige de enige troost het eigendom van Christus te zijn en te delen in Zijn zaligheid, zowel in leven als in sterven, zowel in voor- als in tegenspoed.

Maar toehoorders, nu moeten wij de toestand van Jakob en zijn verwachting eens vergelijken met die van ons. Rust onze verwachting van de Zaligmaker en Zijn zaligheid op een goed fundament? We zullen allen met Jakob moeten sterven en de eeuwigheid ingaan, de ene wat vroeger en de andere wat later; maar we zullen eenmaal ons hoofd moeten neerleggen. Op de plaats waar de boom valt, zal hij altijd blijven liggen; zelfbedrog is dus uiterst gevaarlijk. Is het niet zo dat de meeste mensen duidelijk laten zien dat ze de toestand en de verwachting van de aartsvader niet kennen? Dit blijkt uit het feit dat de komst van Christus geen plaats heeft in hun hart en leven. Ik weet wel dat u Hem niet kunt en mag verwachten in Zijn komst in het vlees, zoals de voorouders in het Oude Testament. Johannes zegt dat 'wie niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet' (1 Johannes 4:3). Maar ik bedoel een andere komst van Jezus waarnaar u moet uitzien. Ik bedoel hier ook niet de zichtbare komst in het laatste oordeel, hoewel veel mensen de opstanding en het laatste oordeel loochenen. De sekte van de Sadduceeërs deed dit ook,

en de stadhouder Felix wilde er evenmin van horen. Deze mensen bereiden zich dan ook niet voor op de komst van Christus als Rechter. Nu de Heere op Zich laat wachten, vermaken ze zich in de begeerlijkheden van het vlees, en ze vragen: ‘Waar is de belofte van Zijn toekomst?’ (2 Petrus 3:4).

Ik heb het nu over Christus’ komst met Zijn genade in het hart van Zijn volk. Er is niemand die de Zaligmaker na Zijn dood verwacht met Zijn genade. Er is een ontelbare schare van mensen waar Jezus nooit met Zijn genade als Zaligmaker in het hart gekomen is, en die Hem nooit met verlangen en in het geloof hebben verwacht. Dit blijkt duidelijk in al die mensen die Jezus als hun Zaligmaker niet nodig hebben. Ze stemmen het in een uitwendige belijdenis wel toe: ‘En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden’ (Handelingen 4:12). Veel mensen belijden met hun mond dat ze Christus nodig hebben om zalig te worden. Maar vraag het uzelf eens af of u ooit zag en gevoelde dat u aan het grootste kwaad onder-

worpen bent, en dat u dat niet alleen maar toestemde? Hebt u werkelijk geloofd en beleden dat u door de zonde totaal schuldig en gruwelijk bent en in de macht van het kwaad verzonken ligt? Hebben de vloeken die de wet over u heeft uitgesproken u in de nood gebracht? Hebt u ontdekt dat u niet het eigendom van God, maar van de satan bent? Hebt u in de nood van uw hart uitgeroepen: 'Hoe kan ik aan de toorn van God, de geestelijke en eeuwige dood ontkomen?'

Veel mensen zullen dit voor zwaarmoedige gedachten houden. Hebt u ooit gezien, dat u de schuld vanwege uw zonden niet kunt betalen en dat u het beeld van God verloren hebt? Weet u dat u dan het hoogste geluk nog mist? Weet u, dat u nooit in Gods gemeenschap kunt worden toegelaten en dus de zaligheid mist, als u blijft in de staat waarin u geboren bent? Bent u onder een schriftgetrouwe prediking, door een ontwaakt geweten of door de algemene werking van de Heilige Geest al begonnen de Zaligmaker te verwachten? U kunt voor uzelf menen dat u Christus als uw Zaligmaker verwacht, maar als u de verwachting van Jakob mist, be-

driegt u uzelf. Sommige mensen willen wél de vergeving van de zonde, maar ze willen niet alle zonden opgeven; ze blijven vasthouden aan hun boezemzonden.

Andere mensen hebben nooit zoals Jakob de Zaligmaker verwacht in de weg van het geloof. Ze weten niets van de ware onderhandelingen in het geloof met Jezus, de worstelingen in het geloof om door Hem met God verzoend te worden. De voorwaarden van het verbond moeten worden ingewilligd, zoals ook Jakob dat heeft gedaan: Wandel voor Mijn aangezicht, en wees oprecht!

Uw verwachten van Jezus kan wel in een opwelling gebeurd zijn, in een gemoedsaandoening, maar wat bleef er van deze verwachting over? Bleef u zonder uzelf rust te gunnen, aanhouden zolang u de begeerde zaak nog miste? Leidde het u tot het zoeken, tot de worstelingen in het gebed en tot het smeken in het geloof? Bij veel mensen leek het erop dat ze met ernst Christus verwachtten, maar ze waren in hun verwachting niet standvastig zoals Jakob. Zolang het een zondaar nog voor de wind gaat en hij in zijn godsdienst voordeel denkt te beha-

len, wendt hij liefde tot Jezus voor, maar als er vervolging komt vanwege het Woord, verloochent hij zijn belijdenis. Als de zware regens komen en de winden gaan waaien, zal het huis instorten.

Omdat er niet veel mensen zijn die Jezus en Zijn genade verwachten, wordt er ook weinig naar een eeuwige zaligheid uitgezien. Er zijn ook mensen die in hun gedrag tonen dat er niets is waar ze minder zin in hebben dan in deze zaligheid. Ze hebben aan de kennis van God en Zijn wegen geen lust (Job 21:14). Er bestaat voor hen geen grotere last dan een heilig leven en geen groter genoegen dan aan de zonde toe te geven. Ze vinden alles beter dan Christus te dienen, want ze vinden dat maar een somber leven. Ze willen niets te doen hebben met mensen die bezig zijn met de dingen van Gods koninkrijk. Ze mijden de omgang met de gelovigen en ze spotten met hun gesprekken en gewoonten. Jakob verlangde naar de zaligheid en wilde de wereld graag achter zich laten, omdat dit het land van de rust niet is. Goddeloze mensen laten de hemel en de zaligheid graag aan God over, als zij dan de wereld maar mogen

houden. Jakob was in zijn gebeden en meditaties veel met de zaligheid bezig, maar hoeveel dagen gaan niet voorbij dat wereldse mensen helemaal niet aan de zaligheid denken, laat staan deze ernstig zoeken. De verwachting van Jakob ging gepaard met een heilig verlangen en dit gebeurde niet in een opwelling. Sommige mensen bidden wel eens ernstig na een indrukwekkende preek of in een tijd van tegenslag. Ze willen wel naar de hemel als ze het op de aarde erg benauwd krijgen. Als ze op hun sterfbed liggen, en de zonden, de aantrekkelijke dingen van de wereld, eer en aanzien hen in de steek laten, dan denken ze dat God met zo'n angstig verlangen tevreden gesteld kan worden. Jakobs verwachten ging gepaard met een voorbereiding op de dood en het zich gereed maken om in te gaan in de eeuwige zaligheid. Hebt u wel eens in alle rust nagedacht over het sterven en uzelf afgevraagd: Ik ben onderweg naar de eeuwigheid, is mijn rekening al in orde gemaakt in het bloed van Christus? Heb ik het werk al gedaan dat God mij heeft opgedragen? Is de hemel voor mij al werkelijkheid geworden? Heb ik mijn gezinsleden, voor wie ik

verantwoordelijk ben, al aangesproken en hen, zoals Jakob, ernstig gewaarschuwd?

Ten slotte: terwijl Jakob op goede gronden de zaligheid verwachtte, zijn er veel mensen die hun verwachting op valse gronden baseren. God weet dat er veel mensen zijn die denken dat het goed met hen staat. Ze maken zichzelf wijs dat ze na hun dood zalig zullen zijn en ze hebben daarvoor alleen maar onbetrouwbare gronden. Hoeveel mensen laten dit zien als ze op hun sterfbed liggen. Sommigen wagen het erop omdat ze in een gereformeerde kerk werden geboren, gedoopt en opgevoed zijn, belijdenis hebben gedaan en deelgenomen aan het Heilig Avondmaal. Ze hebben altijd fatsoenlijk geleefd, niemand tekort gedaan en met niemand in onmin geleefd. Anderen bouwen hun hoop op hun ernstige gebeden om de zaligheid, en op hun stipte, godsdienstige leven. Nog weer anderen zijn over hun zonden bedroefd geweest en ze gingen om met echt vrome mensen. Er zijn er die het wagen op de barmhartigheid van God met de gedachte dat het er niet zo nauw op aankomt. Ze hebben een vast vertrouwen op de Zaligmaker, zonder dat ze kunnen

zeggen dat Hij hun Zaligmaker werd. Ze zijn nooit door het geloof Zijn eigendom geworden en hebben nooit als arme en verloren zondaars tot Hem de toevlucht genomen om door Hem met God verzoend te worden.

Is dit met velen van u het geval? Is Jezus nog nooit met Zijn genade in uw hart gekomen en ziet u niet naar Hem uit? Weet dan dat u Hem nog mist als de enige Heiland. U leeft nog in uw zonden, onder de wet, en u hebt de eeuwige dood te verwachten. Wilt u, nu Hij Zich als Zaligmaker nog aanbiedt, Hem niet aangrijpen en van alle andere dingen afstand nemen? Er komt een tijd dat er geen genade meer te krijgen is. Denk toch niet dat u de zaligheid of de hemel kunt verwachten als u de Zaligmaker niet in uw hart wilt ontvangen.

Christus zal nog eenmaal komen en elk oog zal Hem dan zien. U zou wel willen dat deze komst nooit zal plaats vinden. Als Christus komt, is er voor u geen genade meer en dan wordt het vonnis van uw verdoemenis geveld. Dan zal het uitgesproken worden: 'Ga weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, dat de duivel

en zijn engelen bereid is' (Mattheüs 25:41). Aan deze dag van het oordeel zult u niet kunnen ontkomen. Elke dag dat u leeft, brengt u dichter bij de dood. Sommigen van u zijn al oud geworden, zodat er tussen u en uw eeuwige nacht niet veel tijd meer ligt. Andere mensen kunnen heel plotseling en volkomen onverwacht op hun sterfbed terecht komen. Als u dan geen gegronde verwachting hebt waarop u kunt sterven, dan zegt de Bijbel dat u bedrogen zult uitkomen. Zo lang u de weg van het geloof niet vastbesloten, met overtuiging en met uw hele hart gekozen hebt, kunt u zonder het werk van Christus niet behouden worden. Zonder Jezus heeft het vervullen van een aantal plichten geen enkele waarde.

Toehoorders, terwijl u nog leeft en de gezondheid hebt, fundeer uw zaligheid op gronden die vast zijn en geldig bij God. Zoek deze weg om die te bewandelen. Denk u eens in: wat houdt de verlorenheid van u en van alle andere mensen in, en wat betekent het om een eeuwige verdoemenis tegemoet te zien als u zonder genade sterft! Stel daar tegenover de eeuwige zaligheid, en zie eerlijk onder ogen dat u die

van nature mist. Wees ervan overtuigd dat er geen zaligheid is dan alleen door de volkomen voldoening van Christus. God kan alleen maar een rechtvaardig oordeel vellen. Bedenk dat u op geen enkele manier in staat bent om aan het recht van de wet van God te voldoen en de straf te dragen. Bedenk hoe noodzakelijk het voor u is om Jezus te bezitten en Hem te kennen als uw grootste rijkdom. Let erop dat Hij u wordt aangeboden als de Zaligmaker Die volkomen bereidwillig is. Als u blijft vasthouden aan uw zelfbedachte verwachting, als u uzelf niet aan Hem wilt onderwerpen en uw zonden niet wilt loslaten, zal Hij u echter niet willen helpen. Waarom doet u het niet? Heeft de zaligheid voor u niet zoveel waarde dat u getroost kunt sterven? Het wordt u nu voor niets aangeboden. Biedt de wereld aan u zoveel vreugde en voordeel dat u aan de zaligheid niet denkt? Denk dan aan de woorden: ‘Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt schade aan zijn ziel? Of wat zal een mens geven, tot lossing van zijn ziel?’ (Mattheüs 16:26). Zijn de zonden voor u zó zoet van smaak dat u ze niet wilt loslaten? Wat zullen ze

bitter voor u worden als het voor u geldt: ‘En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben’ (Johannes 5:40). Wilt u het nog uitstellen? De poorten van de hemel zullen eens gesloten worden.

Durft u niet naar de Zaligmaker uit te kijken omdat u te lang en te zwaar gezondigd hebt? Luister dan: ‘Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben’ (1 Timotheüs 1:15). Bent u bang dat Hij u zal verstoten? Luister dan naar wat Hij zegt: ‘Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen’ (Johannes 6:37). En: ‘Wend u naar Mij toe, word behouden, al gij einden der aarde! Want Ik ben God, en niemand meer’ (Jesaja 45:22). Maar ik zeg tegen u die naar de hemel uitziet en die deze Zaligmaker met uw hart verwacht: U hebt deze zaligheid alleen maar gezocht in de verdiensten van de Middelaar. U kon niet eerder gerustgesteld worden voordat u die verdiensten als de uwe had aangenomen, want

wat zal het u baten als Hij niet úw Zaligmaker is? U bent niet in de eerste plaats op de hemel gericht, maar uw liefde gaat naar Hem uit. In Hem alleen vindt u uw zaligheid. U verlangt naar de hemel, niet alleen in tijden van tegenspoed, maar ook in tijden van voorspoed. Kom, en laat in uw leven zien dat u de zaligheid verwacht. Wek steeds uw verlangen daarnaar op. Zie hoe weinig de wereld voor u betekent. 't Oog omhoog, het hart naar boven, hier beneden is het niet! Wees steeds bezig met de dingen van de hemel. Laat dit het onderwerp zijn van uw overdenkingen en uw gesprekken, zodat de wereld voor u op de achtergrond raakt. Houd steeds het fundament van uw verwachting voor ogen; stel uzelf steeds de belangrijke vraag of u in uw sterven vaste grond onder de voeten hebt. Laat uw verwachting haar grond vinden in de Bijbel en laat die Geest met uw geest getuigen dat u een kind van God bent.

Het kan gebeuren dat God door Zijn Geest u hiervan de zekerheid niet geeft; Hij is hier vrij in en Hij heeft het niet beloofd. U kunt het op Zijn Woord wagen, al had Hij u maar één keer

in uw ellende en verlorenheid een gelovige blik gegeven op een aangeboden Jezus, om van Hem uw zaligheid te verwachten. Dit is een grond die betrouwbaar is voor de eeuwigheid. Zie met Jakob uit naar de zaligheid. Waarom bent u zo aan het stof gebonden? U klaagt over uw gebrek aan kennis. Waarom ziet u niet uit naar de hemel? Al uw onkunde en beperkt inzicht in de geheiligde wijsheid zullen dan veranderd worden. Wordt u hier terneergedrukt door een pak van zonden, en treurt u over uw gebrek aan heiligheid? In de hemel zullen de zonden verdwenen zijn, en u zult de duivel in uw heilige grootheid onder uw voeten vermorzelen.

Hebt u zo moeten strijden met de satan en tegen de overgebleven verdorvenheid, de boosheid en de vertwijfeling van uw eigen hart? U zult eenmaal de overwinning behalen. Als de voorsmaken van de hemel al zó heerlijk zijn dat u moet uitroepen hoe goed u het hebt, wat zal het dan zijn als u in de eeuwigheid duizendmaal meer zult mogen genieten dan u hier kon verdragen? Wat werd u vertroost als u de nabijheid van God mocht ervaren. Maar in de hemel

zult u in Zijn onmiddellijke tegenwoordigheid mogen leven.

Was het voor u een vreugde met de gelovigen om te gaan, maar waren hun zonden voor u een oorzaak van verdriet? Was hun leven voor u een bron van troost, maar was u bedroefd als ze stierven? U zult met hen, als ze van hun gebreken verlost zijn, eenmaal eeuwig leven. Was u wel eens verrukt als u over de bruid in het Hooglied las? U zult ervaren dat dit nog maar een zwakke beschrijving is van de werkelijkheid, als Jezus u als vriendin en bruid zal aannemen.

Waarom ziet u dan zo tegen uw sterven op? Jezus ziet zó uit naar uw gezelschap, en verlangt u dan niet naar Hem? Wat is er in de wereld dat u zo vasthoudt? Bent u hier ooit zonder dat er gevaar dreigt? Geniet u ooit van het vuur van de voorspoed, zonder dat er ook rook aanwezig is? Plukt u ooit rozen, zonder dat er doornen zijn? Of zijn er mensen aan wie u zo verbonden bent, dat u nog liever hier wilt blijven? Hoe kan het lichaam zó aan het aardse leven gehecht zijn! Heeft het lichaam geleden en was het uitgeput door pijn en ziekte? Werd het heen

en weer geslingerd door moeiten en zorgen?
Het menselijke lichaam dat de ziel zó heeft
gekweld en verleid, zal in de hemel gelijk zijn
aan het verheerlijkte lichaam van Christus.

Maar terwijl u naar de hemel verlangt, moet u
dit doen met een geduldige onderworpenheid,
totdat uw Heere het de tijd vindt om u tot Zich
te nemen. U moet u erop voorbereiden en ge-
reed zijn als de Heere u van uw post zal aflos-
sen, en u met Hem mag ingaan om de zaligheid
te ontvangen. Denk daarom aan de dood; hij
komt vast en zeker en misschien wel onver-
wachts. Wees niet bevreesd voor uw sterven;
de laatste vijand maakt u los van de banden die
u nu nog vasthouden. Het werk dat u nog moet
doen, doe het met haast. Leer door het geloof te
leven; het geloof zal eenmaal veranderen in het
werkelijke zien.

En als u gaat sterven, zo lang u nog verstand
en liefde, een mond en adem hebt, laten die
God loven. Als u op uw sterfbed ligt, zullen de
engelen u naar de hemel voeren in de rij van de
volmaakt rechtvaardigen. Uw vrienden zullen
bij uw graf treuren, zoals de zonen van Jakob

aan het graf van hun vader gedaan hebben, toen zijn geest al in de vreugde was.

Gelovigen, u zult Jezus nog eenmaal zien in het vlees als Hij ten laatste over het stof zal opstaan. Hij zal over de dood en het graf triomferen. Hij zal Zijn engelen uitzenden, blazend op hun bazuinen, en u naar uw Jezus laten brengen. Dan zult u uitroepen: Zie, Deze is onze God.

U zult een witte keursteen ontvangen en dan toegelaten worden tot de maaltijd van het Lam met Abraham, Izak en Jakob, die de zaligheid verwacht hebben. U zult dan ervaren de verzadiging der vreugde die bij Zijn aangezicht is en de liefelikheden in Zijn rechterhand, eeuwig (Psalm 16:11).

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVEREIL-SERIE

Voorzitter
Ds. J. Westerink, Urk

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 12,- per jaar (10 ex.)

**Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:**

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl